

Onderscheiden Leontine Bijleveld allrounder in vrouwenbeweging

AMSTERDAM (GPD) - Er is niets om trots op te zijn, vindt ze. Joke Smit is een vroege dood gestorven met als gevolg, dat opeens iedereen met haar gedachten aan de haal gaat. Tot CDA-fractie leider Brinkman aan toe. Maar een feestelijke gebeurtenis is het wel. Sinds vandaag is ze in het bezit van de regeringsprijs die is vernoemd naar Neerlands meest geciteerde feministe. Leontine Bijleveld (37) over Hans Hillen, onwillige politici en toekomstdromen van de Nederlandse vrouwenbeweging.

„De jury zal haar keuze wel goed moeten motiveren, denk ik. Het is voor het eerst dat de prijs aan één persoon wordt toegekend en personen zijn nooit degenen die de vrouwenbeweging maken die zij is. Wellicht denkt de jury door mij te nomineren meerdere vliegen in een klap te kunnen slaan.”

Want Bijleveld is een echte allrounder in het circuit van de vrouwenbeweging. Ze is halverwege de jaren zeventig begonnen op de universiteit (met als werk het opzetten van en onderzoek doen naar de vrouwengeschiedenis), was actief in Wij Vrouwen Eisen en werd begin jaren tachtig coördinator van het Breed Platform Vrouwen voor Economische Zelfstandigheid. Nu is ze bestuurslid van Arachne, het Vrouwenadviesbureau Overheidsbeleid en beleidsmedewerker bij het FNV-Vrouwensecretariaat.

Furieus

Bijlevelds inzet en betrokkenheid bij de vrouwenbeweging is groot. Dat bleek onlangs nog eens, toen ze furieus reageerde op uitlatingen van CDA-kamerlid Hans Hillen. Die verklaarde niet te snappen waarom getrouwde vrouwen zo nodig moeten werken.

Bijleveld: „Zo'n uitspraak is dus echt 'passé'. Zelfs een Elco Brinkman is het niet met Hillen eens. Een CDA'er die nota bene op een CDA-partijraad geheel uit zijn hoofd en zonder stotteren een gedicht van Joke Smit voordraagt...”

„Gelukkig heb je als beweging wapens voor de strijd tegen dergelijke Hilleniaanse kreten. Je moet voortdurend naar buiten brengen waar je voor staat. Je moet macht

ontwikkelen in de vrouwenbeweging.”

Gemeden

Bijleveld vindt dat politici veel vaker met deskundigen zouden moeten praten over hoofdlijnen van het beleid. Dat ze dat liever niet doen, is haar wel duidelijk. De vrouwenbeweging wordt in veel Haagse kringen het liefst gemeden. „Politici verschuilen zich dan achter een onwillig ambtelijk apparaat van een nog onwilliger regering.”

Maatschappelijke veranderingen op het gebied van emancipatie gaan langzaam, maar sneller dan zij ooit had durven dromen. Regelmatig wordt er succes geboekt,

zoals het feit dat 'verzorging' officieel is erkend als schoolvak.

Bijleveld noemt er meer: „We hadden tien jaar geleden niet geloofd dat er vandaag in cao's afspraken zouden worden gemaakt over zaken als kinderopvang en ouderschapsverlof. En wie had dertig jaar geleden voorspeld dat er inmiddels zoveel werkende vrouwen zouden zijn? Of dat seksuele intimidatie een politiek onderwerp van de eerste orde is?”

„We zijn continu bezig de geesten rijp te laten worden. Ooit komt er een moment waarop de vrouwenbeweging niet langer ter discussie staat. Een moment dat aparte organisaties van vrouwen niet meer als een bedreiging worden gezien.”

LEONTINE BIJLEVELD